

at jeg ser saa megen Uretfærdighed dert, at jeg ikke synes om det, og derfor tror jeg, at det er rigtigt, at man herfra, naar der skal gives saadanne almindelige Regler, kommer til at sørge for, at Byrderne falde saa ligelig som muligt mellem Kommunerne i Forhold til den Nytte, de have af Banerne. Dette er den ene Side af Sagen; den anden Side er den, at det forekommer mig, at man vil gøre stor Uret mod de Egne, som i de sidste Aaringer selv have betalt deres Baner, dersom man vedtager en saadan almindelig Lov, hvorefter der kan bevilges større Tilskud, $\frac{1}{4}$, som det var efter Regeringsforslaget, eller $\frac{2}{5}$, som det bestemmes i det foreliggende Lovforslag, fra regnet Ekspropriationsomkostningerne. I de Egne, der selv have bygget, kun med et Tilskud af de halve Ekspropriationsomkostninger, ere Kommunerne forfærdelig behrvede. Jeg kan ikke finde den højere Retfærdighed i nu pludselig at gaa til at give de store Tilskud, naar de her opstillede Betingelser opfyldes. Efter Motiverne skal det jo være Reglen, at de alle skulle have samme Part; det ubiviler Ministeren i Motiverne, og Teksten viser, at naar der præsteres det, der nævnes i § 2, skal der ubetinget gives Koncession — der kan jo gives Undtagelser, men Undtagelserne stadfæste jo ogsaa i dette Tilfælde Reglen. Saaledes læser jeg Motiverne, og det er vistnok Meningen. Jeg skal, for at tage en Sag, der ligger mig nær, nævne, at ved den Lov, der først blev vedtagen for Vejle—Gibe-banen, hvor der er ganske overordentlige Banstelsigheder ved Grejsdalen, var man derfor saa naadig at tilstaa 100,000 Kr., og man vil efter den bestaaende Lov saa 200,000 Kr., men efter Ministerens Forslag vilde man kunne saa 325,000 Kr. og efter Lovforslaget, som det foreligger her, 440,000 Kr. Nu forekommer det mig, at det vilde være i høj Grad ubilligt, at man, fordi man for et Aar siden ikke vilde give noget, naar man saa Aaret efter beslutter at give til alle Baner, saafremt de opfylde Betingelserne, derfor skulde lade en Egn, der har været lidt foran, bøde derfor og bøde saa haardt, som her er Tale om. Dette gælder selvfølgelig ikke alene den Egn, jeg har nævnt, men alle de Egne, hvor der i de senere Aar er vedtaget Baneanlæg, det gælder baade Horsens-Tørring, Hadsherreds, Hadhund- og Odense-Bogens Banen. Nu vil den ærede Minister maaske sige — og jeg har i Tidenden læst, at han har sagt det i Folketinget — at man maa erindre, at disse Egne have haft deres Baner i nogle Aar. Ja, det vil jeg erindre, men saa kan man jo trække en Rente fra. Vi maa huske, at de have faaet de

halve Ekspropriationsomkostninger af Staten, og dertil kunne vi tage Hensyn og af den Grund give dem et mindre Tilskud. Overhovedet vil mit Standpunkt være det, at jeg anser det for en Uretfærdighed at stille Egnene saa højt forskellig og derfor ikke kan gaa med til at give store Tilskud til ny Baneanlæg, før man yder Retfærdighed imod de Egne, til hvis Baner man ikke har givet Tilskud; men for øvrigt erkender jeg — og derfor kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem for 8de Kres (Breinholt) — at der nok kan være Trang til at give saadanne almindelige Regler, og jeg er ikke bange for under bestemte Forudsætninger at give Ministeren en saadan almindelig Bemyndigelse til at meddele Koncessioner; men der maa sørges for de to Ting, jeg har omtalt, at der ikke bliver gjort Uret imod dem, der ere gaaede umiddelbart forud, og at Fordelingen mellem Kommunerne ordnes paa tilfredsstillende Maade. Med disse Bemærkninger skal jeg gerne anbefale Sagens videre Behandling, og jeg haaber da, at der, om ikke i Aar saa dog i alt Fald ad Aare, maa komme noget ud deraf, og at ogsaa dette Ting vil komme til Erkendelse af, at der er Trang til, at der kan blive givet almindelige Regler for private Baneanlæg.

Madsen-Mygdal: De to første ærede Talere, som havde Ordet angaaende den foreliggende Sag, have indskrænket sig til første Bemærkninger, og jeg skal, uaet jeg kunde have adskilligt at sige om det foreliggende Forslag, bestræbe mig for at følge de foregaaende Taleres Eksempel, da Tiden er saa langt fremrykket.

Det Forslag til Lov om Meddelelse af Koncessioner for Jærnbaneanlæg, som oprindeligt forelaa i det andet Ting, indeholder efter mit Støn to Ting. For det første foreslaar det Indførelsen af faste Regler med Hensyn til Anlæg af private Baner. Med Hensyn til denne Side af Sagen har jeg ikke meget at sige. I og for sig kunde det jo være formaalstjenligt. Det er jo saa ofte sagt baade her i dette Ting og andetsteds, at man trænger til saadanne Regler, idet vore Jærnbaneanlæg — det er der mindst om saa ofte — hidtil have været uden Plan og uden Regler, men foruden denne Ting, som jeg mener, der nok kunde være Trang til at faa — nemlig Indførelsen af faste Regler ved Udførelsen af private Baner, og det kunde jo ikke blot være angaaende private Baner, men ogsaa angaaende Statsbaner, at der kunde være Trang til Indførelsen af faste Regler — foruden denne Side af Sagen har dette Lovforslag en anden